

forsvaret nu har en kultur, hvor det er helt og fuldt ud acceptabelt at tale med forsvarrets psykologer. Det er en udvikling, jeg hilser meget velkommen, og som jo er et resultat af en målrettet indsats fra forsvarrets side og ikke mindst fra forsvarrets dygtige psykologer.

Jeg vurderer, at den undersøgelse, forsvaret allerede har iværksat, på bedste måde vil øge vores viden om udsendelsen af danske soldater. Selv om forslagsstillerne har samme formål med beslutningsforslaget, må jeg konstatere, at forslaget er overflødigt, i og med at vi faktisk har gang i – som jeg lige har redegjort for – undersøgelser, som vil dække det, som forslagsstillerne vil.

Derfor kan jeg ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag, men jeg kan her fra talerstolen give tilsagn om, at jeg selvfølgelig vil diskutere og informere om forsvarsundersøgelseres resultater i forløbet. Vi vil kunne have de første resultater i 2010.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 13:20

Pernille Frahm (SF):

I forbindelse med Forsvarskommissionens arbejde blev der på et tidspunkt holdt en lille briefing om de her ting, og det var i forbindelse med den briefing, at jeg bad om at få en oversigt over, hvordan det her ser ud, hvordan de folk, der har fået psykiske skader eller psykiske efterveer efter at have været udsendt, fordeler sig i forhold til køn, alder, erhverv, uddannelse, civilstand, om de har børn osv. På det tidspunkt fik jeg det svar, at det vidste man ingenting om, og derfor vil jeg sige, at jeg sådan set er ligeglad med, om det her forslag bliver vedtaget, bare indholdet bliver gennemført.

Derfor er jeg da glad for nogle af de ting, forsvarsministeren sagde, men jeg syntes nu alligevel ikke helt, de var dækkende; jeg syntes, der manglede nogle ting i det, som ministeren svarede. Så kunne jeg sådan lige igen få en briefing om, hvad det er, man vil undersøge?

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 13:21

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg skal sige tak til fru Pernille Frahm for hendes tilkendegivelse af, at hun også føler, at der sker noget.

Det, man gør, er, at man laver det, der hedder en før, under og efter-undersøgelse, hvor man følger et hold soldater i hele forløbet, og så kigger man på forskellige faktorer. Man ved godt, hvilke faktorer det er, der kan have en vis betydning, og det er udsendelseslængden, socialt tilhørsforhold, ledelsesforhold, personlighedsstræk og tidligere udsendelser. En af de faktorer, der selvfølgelig er vigtig, er netop personlighedsstræk, for det, man jo gerne vil fra forsvarrets side, er at kunne identificere, om der er nogle ting i et menneskes opvækst, som gør det i særklasse sårbart over for de oplevelser, som soldaterne risikerer at få f.eks. i en mission som den i Afghanistan. Hvis man kan få identificeret de her personlighedsstræk og måske et mønster i de menneskers opvækst, vil man jo være i stand til at beskytte de pågældende, bl.a. ved at sørge for, at de får en funktion, hvor de oplever, som de kan få, er nogle andre, end hvis de går ude i Green Zone i Afghanistan. Så det handler simpelt hen om at prøve at minimere antallet af udsendte soldater, som får psykiske problemer.

Jeg vil sige til fru Pernille Frahm, at vi efterfølgende kan holde et møde i regi af Forsvarsudvalget, hvor jeg vil invitere chefpsykolog Vibeke Schmidt til at komme og fortælle om, præcis hvad det er, undersøgelsen skal klarlægge. Og mit tilsagn om at orientere udvalget undervejs står selvfølgelig ved magt.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:23

Pernille Frahm (SF):

Det vil jeg da med det samme sige tak til, og det synes jeg er en rigtig god idé.

Nogle af de ting, der blev nævnt, var f.eks. udsendelseslængden, og der vil jeg sige, at det, jeg har fået fortalt, er, at det sådan set ikke er udsendelseslængden, der er afgørende, og det kan måske godt komme som en stor overraskelse for mange af os. Det er heller ikke nødvendigvis de ting, man har været udsat for, der afgør, hvordan man får det bagefter, og derfor skulle man måske gå lidt mere ind i, hvordan forløbet har været:

Det, jeg hører, er, at hvis man har oplevet sin udsendelse som en, der gav fornuft, og som hang sammen, hvor tingene fungerede ordentligt og der var orden på arbejdspladsen – eller hvad man skal sige – så var det anderledes.

Med hensyn til det der med personlighedsstræk vil jeg sige, at der tror jeg måske også,